

ఈ...ఈప...సరే!

సాయంత్రం నుంచి కురుస్తున్న వర్షం ఇందాకే తగ్గింది. కిటికీ తలుపులు తెరిచింది శారద.

మెత్తని మట్టివాసన గదిలోకి మెల్లగా ప్రవేశించి, ఆమె జడలోని విరజాజులను వాసనకు తోడై వింతగా ఉంది.

ఫ్యాషన్ నుంచి ఒక్కొక్క చుక్కగా వర్షపునీరు పడుతోంది. మారంగా చంద్రుడు తలంటుకున్న చిన్న పాపాయిలా పున్నాడు. వెల్లు ప్రశాంతంగా, సుఖంగా వూగుతూ మామమ్మ తొలిరోజుల్లోని మబ్బుపల్లవ హాయిని ఉదయాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాయి.

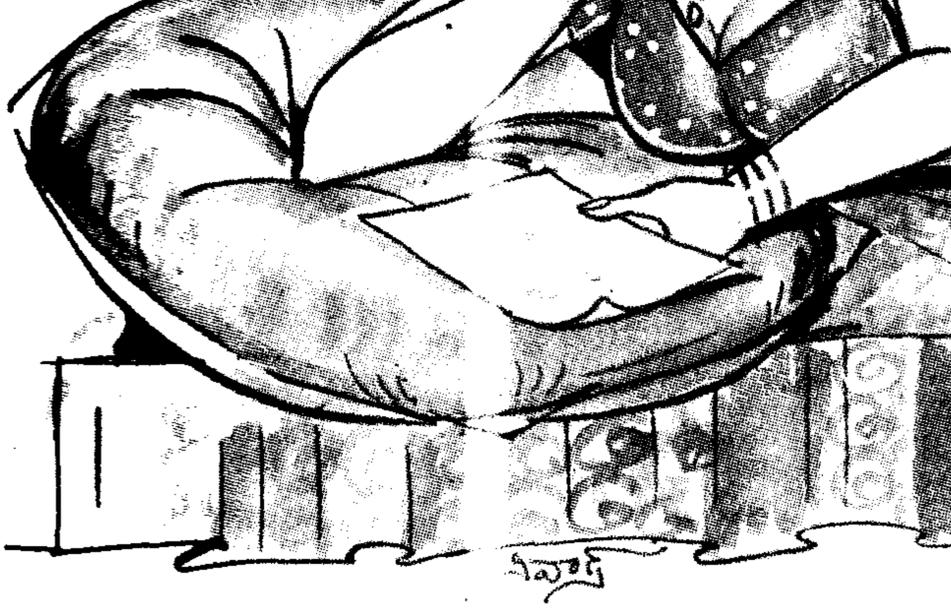
ఫ్యాషన్ వేసింది శారద. తెల్లని చీర, జాకెట్. మెడలో పచ్చగా కురుస్తున్న మంగళ మాలిం. నుదుటిని చిన్న బొట్టు, ప్రశాంతంగా, స్వచ్ఛంగా ఉన్న ముక్కు కళ్ళు. ఆమె రిజర్వేషన్ ను సూచించే కనుబొమలు, పెదవులు...

శారద నాకు చాలా నచ్చుతుంది. దేవుడు నాకోసమే శారదను పంపించి, నా జీవితంలో ఒక భాగాన్ని చేసే మోహనని విన్నిసార్లు అనుకున్నాను. తెలియదు కాని ప్రతిరోజూ కనీసం ఒక్కసారైనా అలా ఆవిరిస్తుంటుంది.

"ఎంటి! ఆలోచిస్తున్నారా?" అడిగింది శారద స్లిప్పర్ల పక్కటి మంచంపై కాళ్ళు పెట్టుకుని మరలంతుకుని మార్చింట్లు.

మెల్లగా ఆమె ఒడిలో వాలిపోయి చెప్పాడు- ఆమె చెంపలపై చేతులు వేసి ముచ్చా నాకు అసలు ఎందుకు నచ్చవని ఆలోచిస్తున్నాను?"

శారద కొంచెంగా నవ్వుతూ నా నుదుటిని ముద్దుపెట్టుకుని అడిగింది.

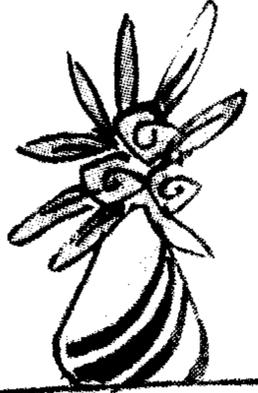
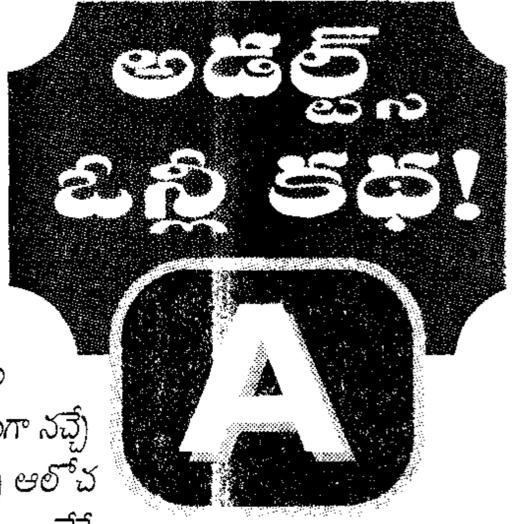
"ఎందుకు నచ్చలే?"
గుండెల్లో ప్రేమ ఒక్కసారిగా పొంగినట్లయ్యింది. ఆమె చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ చెప్పాను. "ఇదిగో ఇలా ప్రేమగా చూస్తావే! అందుకే నచ్చవు. ఇంత ఆప్యాయంగా నన్ను ముట్టుకుంటావే అందుకే నచ్చవు! నాకెంత గాఢంగా నచ్చేస్తావో అందుకే నచ్చవు!... నువ్వు తప్ప ఆలోచనల్లో కూడా నాకింకో ప్రపంచం లేకుండా చేసేస్తావే అందుకే నచ్చవు?"

శారద నన్నింకా దగ్గరకు తీసుకుని గుండెల్లో ప్రేమంతా ఒక్కసారి వెల్లువవుతోంటే చెప్పింది చాలా ప్రేమగా "అయ్ లవ్ యూ రా... అయ్ లవ్ యూ!"
"నన్నేం ప్రేమించనక్కర్లేదు నువ్వు" అన్నాను గారంచేస్తూ.
"నేను కాకపోతే ఈ మొహాన్ని ఇంకెవరు ప్రేమిస్తారే?" అల్లరిగా అంది నా ముక్కు పట్టుకుని లాగుతూ.
"బోలెడుమంది ప్రేమిస్తారు. కో అంటే కోటిమంది ప్రేమిస్తారు!"
"సరే పో లయితే ఆ కోటిమందిని ప్రేమించుకో" దూరంగా జరుగుతూ అంది.

ఆమెను దగ్గరగా లాగుతూ అన్నాను "కోటిమంది ప్రేమిస్తారు. సరే... మరి నువ్వు లేకుండా నేనుండలేను కదే నా ప్రాణమా!"

"అబద్ధం" అంది శారద చిరుకోపంగా పెనుగులాడుతూ.
"లేదురా! నిజమే!"
"ఉహూ! అబద్ధం!"
"నిజంరా నిజంగా నిజం" శారద నుదుటిపై ముద్దుపెట్టుకున్నాను.

కొంతసేపు మౌనంగా ఆమె సాంగత్యంలోని హాయిని అనుభూతిస్తూ అలానే ఉండిపో

గిరి

యాను.

“ఏవైనా చెప్పు” అంది శారద.

“ఏం చెప్పను?”

“ఏదైనా”

నా క్రాఫ్ సర్దుతూ మళ్ళీ ఏదో గుర్తొచ్చినట్టుంది “ఏయ్ ఒక కథ రాయవా”

“కథా?”

“వుూ! అప్పట్లో రాసేవాడివి కదా మళ్ళీ రా... ఈమధ్య నాకు నువ్వు ఉత్తరాలు కూడా రాయట్లేదు. అందుకే కథ రాయి”

“సరే రాస్తాలే”

“సరే కాదు ఇప్పుడే రాయి!”

“ఇప్పటికీప్పుడంటే ఎలా? ఏదైనా మంచి కథ ఆలోచించాలి కదా”

“ఏదో థీమ్ ఎందుకు? మన జీవితాల్లో జరిగిందే ఏదైనా తీసుకుని రాయి”

ఇక వదిలేటట్టు లేదని “సరే అయితే పేపర్ కి ఇవ్వు. అలానే నువ్వు కూడా ఏదైనా రాయి... నాకో ఉత్తరం రాయి”

“ఉహూ! నువ్వు రాస్తాంటే నేను నిన్ను చూస్తూ కూర్చుంటా!”

“అలా వద్దు. నువ్వు ఈలోగా నాకు ఉత్తరం రాస్తానంటేనే నేను కథ రాస్తాను”

“సరే రాస్తాను” అంది శారద.

ఇద్దరం రెండు దిండ్లు తీసుకుని ఒక్కో పెట్టుకొని మంచానికి చెరో వైపు కూర్చున్నారు.

కాసేపు ఆలోచించి కథ రాయడం మొదలుపెట్టాను.

★ ★ ★

మా పెళ్ళైన తరువాత రెండో దీపావళి అది. వర్షం ఎడ తెరిపి లేకుండా కురుస్తోంది. వర్షం వల్ల రోడ్డు అంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది. ఎలక్ట్రిక్ వైర్లకు చుట్టుకున్న గాలి తూటాలు అమాయకంగా తడుస్తున్నాయి. ఆకాశంలో ఒక్క చుట్టూ లేదు. మరి వర్షం ఎక్కడి నుంచో.

గుమ్మంలో నుంచోని కాసేపు వర్షాన్ని చూసి వర్షపు తుంపర హాలును తడుపుతుంటే తలుపు మూసి లోపలికి వచ్చాను.

బెడ్ మీద కూర్చోబోతూ టేబుల్ పై నుండి సిగరెట్ పెట్టె తీసాను. అగ్గిపెట్టె కోసం వెదికితే దొరకలేదు. సిగరెట్ తీసుకుని లాల్చీ జేబులో వేసుకుని పెట్టె టేబుల్ పై పెడుతూంటే నవ్వువచ్చింది. ఇంజనీరింగ్ చదివే రోజుల్లో ఇలాగే ఒకటి, రెండు సిగరెట్లు కొనుక్కొని ఇంజనీరింగ్ డ్రాయింగ్ క్లాసుల్లోంచి బయటకు వచ్చి ల్యాబ్ వెనకాల కాలేవాళ్లం ప్రాఫెసర్లకి తెలియకుండా. మళ్ళీ ఇప్పుడు నా ఇంట్లో నేను ఇలా శారదకు తెలియకుండా కాలాల్ని వస్తోంది.

వంటింట్లో శారద బీట్ రూట్ తో ఏదో స్వీట్ తయారుచేయడానికి కుస్తీ పడుతోంది. నేను వంటింట్లోకి వెళ్ళేసరికి నావైపు చూసి నిరసనగా తల తిప్పుకుని బీట్ రూట్ తరగడంలో మునిగి పోయింది.

తను ఉదయం నుంచి నాతో మాట్లాడడం లేదు. మరి అనవసరమైతేనే నోరు మెదుపుతోంది. అని కూడా ముక్తసరి జవాబులే.

శారద ఫ్రెండ్ ఒకామె శ్రీకాకుళం నుంచి హైదరాబాద్ వెళ్తోంది. ఆ ట్రైన్ రాత్రి తొమ్మిదింటికి రావల్సింది. లేటయి అర్దరాత్రి రెండున్నరకు వైజాగ్ కు వచ్చింది. ఆ టైమ్ లో శారద నన్ను తేపి తనను రైల్వే స్టేషన్ కు తీసుకెళ్ళమంటే “ఆమె హైదరాబాద్ నుంచి మళ్ళీ శ్రీకాకుళం వెళ్తుందిగా రెండ్రోజుల్లో! అప్పుడు కలుద్దాంలే” అని అటు తిరిగి పడుకున్నాను.

తనని స్టేషన్ కు తీసుకెళ్ళలేదని అలక. నాకు కూడా బాధనిపించింది అలా చేసినందుకు. మరిప్పుడు టైమ్ మెషీన్ లో వెనక్కు వెళ్లి జరిగిందంతా మార్చేయలేను

వాసి తగ్గిందా?

యూజ్ సినిమాలాచాక సౌందర్య, రంభ, రమ్యకృష్ణ, రోజాల లాగే రాశి కూడా బ్యాక్ అయిపోయింది. త్రినేత్రం, పోలీస్ సిస్టర్స్ తరువాత చెప్పుకోదగ్గ విశ్రాంతి లేవు. అందుకే ఇక ఇక్కడ ఉండలేక తమిళ రంగానికి చెక్కెయాలని అనుకుంటోంది. తెలుగులో అవకాశాలొస్తే తప్పక వదిలిస్తానని అంటోంది. తక్కువ రెమ్యూనరేషన్ కైనా నటించడానికి సిద్ధమేమీ నిర్మాతలెవరైనా ట్రై చేయచ్చు.

-ప్రియ

కదా. అందుకే బ్రతిమాలే ప్రయత్నాలు కొన్ని చేసి విఫలమయ్యాను.

ఉదయం నుంచి “ఊ... ఉహూ... సరే”లు తప్ప ఇంకేం రావడం లేదు శారద నోట్లించి. ఫలితంగా దానికితోడు నిన్న మంచి మూడ్లో ఉన్నప్పుడు తను చెప్పినట్లే నింటానని, నాచేత సిగరెట్స్ కాల్పించే బాధ్యత తనదేనని వాగ్దానం చేశాను. తను ఉదారంగా రోజుకి రెండు సిగరెట్స్ చొప్పున నెలరోజులు కాల్చి ఆ తర్వాత పూర్తిగా మానెయ్యాలని ప్రణాళిక వెయ్యడం, నేను రెండు తప్ప కాల్చననీ, అవీ ఆమె ఎదురుగానే కాలస్తాననీ మాట ఇచ్చి ఆఖరి సిగరెట్ 11.49 పి. యంకి కాల్చిసి సిగరెట్ పెట్టె తనకి స్వాధీనం చేసాను.

మా అగ్రిమెంట్ ప్రకారం ఇందాక కాఫీ తాగుతూ నా కోలాలోని మొదటి సిగరెట్ ఇవ్వమని అడిగితే మొత్తం పెట్టె తెచ్చి బెడ్ మీద పడేసింది. “నీ ఇష్టం ఎలా కావాలంటే అలా తగలడు” అన్నట్టుగా. అప్పుడు నేను సిగరెట్ కాల్చిస్తే బావోదేమోనని వద్దన్నట్టుగా ఊరుకొన్నాను.

కానీ ఇప్పుడు కాలాల్ని అనిపిస్తోంది. ముందు శారదను మంచి చేసుకోవాలి. తేదంటే అనవసరంగా ఇంతమంచి వర్షపురోజు వృధాగా గడిచిపోతుంది.

“బీట్ రూట్ తరుగుతున్నావా?” అనడిగాను ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలని.

అడిగిన తర్వాత ‘ఇదేం ప్రశ్న! ఎదురుగా తను తరగడం కనబడుతోంటే’ అని అనుకున్నాను.

“ఊ” అని జవాబొచ్చింది.

వాతావరణం వేడిగా ఉన్నట్టునిపించింది. ఇప్పుడు అగ్గిపెట్టె అడిగితే వాతావరణంలోని

ఉష్ణోగ్రత అతి వేగంగా పెరిగిపోతుండేమోనని తనతో ఎలాగో ఒకలా మాటలు కలపాలని మొన్న సైన్ నుంచి వస్తుండగా చూసానన్నారు. తెర్లాం ఆనుకుని మళ్ళీ మర్చిపోయాను. మాల్లాడెస్ నాకే అర్థం కాలేదు. శారద నన్ను ఉన్నా లేనట్లే తన ఘనులు చూసుకుంటుంటే చ్చించింది. ఆండుకే హిస్టరీ మెయిన్ వాళ్లను ప్రేమి చేసుకోకూడదు. గాంధీ విధానాలు, రూపాన్ని మనసులో మెదులుతుంటాయి. ఏ బోటనీ ప్రవేశకి మోక్షశాస్త్రాలు, సత్యాగ్రహాలు తెలియవు ఓబ్ డూబ్ తరగడం అయిపోయింది. బీ గడచికి బయటకు వెళ్లింది. ఈలోగా అగ్గిపెట్టె వెళ్లిన వారికానె సిగరెట్ తీసి వెలిగించబోతో మైంది. వెంటనే సిగరెట్, అగ్గిపెట్టె స్టాప్ పై ను ప్రేమి చూడ నన్ను చూసి పరాయి మగాడ్ని పోయింది. 'నువ్వక్కణ్ణింవి కదిలితే నే వెళ్లి చూస్తా' 'ఎసే గయ్యళి డార్లింగ్, లూమచ్ బయోమి. కత్తిపీట పక్కన పెట్టి బూర్లెముక వెలిగించింది.

జేం మాల్లాడకుండా దొంగచూపులు ముందు 'నేనేమైనా హెల్ప్ చెయ్యాలా' అ 'ఉమా' అంది సీరియస్ గా వద్దు అ మర్నా వీళ్లను సైంటిస్టులు తమ తమ ప్ర డం ఆర్డర్స్ చేసేట్టు బూర్లెముకలో నీ ముంచొంది.

గాగే మానంగా నుంచొన్నాను. ప్లీ అన్నాను. బజార్లో బీట్ రూట్ అమ్ముతు ఏడ్చినట్టుంది. అసలు ఏం వ్చించుకోకుండా నేను పక్కన స్టర్ ఇండియా' సినిమా గుర్తొ చకూడదు. ప్రేమించినా పెళ్లి బబాయి సాహసం వీళ్లకప్పుడూ స్మాయిన్ చూసుకుంటే సాపం కుక హాయిగా ఉండొచ్చు. రూట్ పక్కనపెట్టి, కత్తిపీట కడ కోసం చురుగ్గా వెలికాను. అగ్గి కే శారద వస్తున్నట్టు పట్టేల శబ్ద అటకపై పెట్టేసాను. సాసినట్టు, గుమ్మంలోనే నిలబడి చేసుకోవాలి' అని అర్థం వచ్చేలా పున్నావే' అనుకుంటూ పక్కకి ప స్టవ మీద పెట్టి నీళ్ళు పోసి స్టవ స్టూ నుంచొంటే అనుమానం న్నను ప్రేమగా. అర్థం వచ్చేట్టు. గాగశాలల్లో బీకర్లలోని రసాయనా సు నిశితంగా పరిశీలిస్తూ

★ ★ ★

మీ కాయడం ఆపి తలపైకెత్తి చూస్తే ఏం మీది శారద. "ఏయ్ ఇడియెట్. నువ్వేం చే ఇంటి క్షణపడి జరిగిందంతా గుర్తుచేసుకుని క్షణం వెళ్లి, తన దగ్గరకు వెళ్లి తన కాగితాల ముక్కా మెక్కి కదిలి తన కాగితాలు దిండు "మిస్టర్ నువ్వు నన్ను డిస్టర్బ్ చేస్తున్నావు "ఆసలు నువ్వు రాస్తోంటే కదా స్ట్రప్పిడ్ "ఇదేం కాపీ చేయడం కాదు. ఆపకుండా తర్వాత రాస్తున్న లవ్ లెటర్. సో మైడియర్! మీరు ము ది బ్లెస్. నా స్ట్రీట్ గో బేక్ అండ్ కం మొహం పెట్టి చెప్పింది.

"మో! నువ్వు నిజంగా లెటర్ రాస్తుండ మో! ఆపి మెనక్కొచ్చి నా కథ మళ్ళీ మొదలె

యకుండా నావైపే చూస్తూ కనప ర్నావు రాయకుండా. నేనిక్కడ తోంటే" అంటూ నా కాగితాలు వాక్కోనడానికి ప్రయత్నించబోతే దింద దాచేసి చెప్పింది- ఇది నేరం" "నువ్వు డిస్టర్బ్ చేయడానికి" రాసేయడానికి చాలా రోజుల పిడ్! లెట్ మీ లోక్ సమ్ టైమ్ లు మ్యా యువర్ స్టోరీ!" ముద్దుగా తే కాసేపాగి అప్పుడు చెప్తా నీ ను.

★ ★ ★

మరుగుతున్న నీళ్లని సైంటిస్ట్ లా చూడడం ఆపి అటకవైపు చూసింది ఏదో వెతుకుతున్నట్టు.

"ఏంటి పంచదార డబ్బానా? నేనిస్తాను. నువ్వు మోయలేవు" అన్నాను. తను అటకమీదనున్న డబ్బా లాగిందంటే సిగరెట్, అగ్గిపెట్టె, బూర్లె మూకుడులో పడతాయి. అప్పుడు పరిస్థితులు ఇంకా విషమిస్తాయి. లేదా అలక నిరవధికం అవ్వచ్చు. ఇవన్నీ ఊహించి ముందు జాగ్రత్తపడ్డాను.

అక్కర్లేదు అన్నట్టుగా ముఖం గంభీరంగా పెట్టి డబ్బా అందుకోబోయింది మునివేళ్లపై లేచి.

"నేనిస్తాను" అంటూ నేనూ డబ్బా లాగాను. ఏమైందో తెలియదు. డబ్బా జారి నా తల మీద పడి, మూత ఎగిరి శారద తల మీద లోపీలా ఉండి పంచదార గదంతా పడింది.

శారద కళ్ళు పెద్దవి చేసి నా వైపు కోపంగా చూస్తోంది నడుంపై చేతులుంచు కుని. ఆమె తలపై పంచదార డబ్బా మూత కొద్దిగా ఊగుతూ అలానే ఉంది. నా సిగరెట్ కోసం చూసాను అటక మీద ఉండేమోనని. అక్కడ లేదు. బూర్లె మూకుడులో తేలుతూ కనిపించింది.

★ ★ ★

కథ పూర్తిచేసి పక్కన పెట్టి వేళ్ళు విరుచుకుంటుంటే శారద మంచం మధ్యలో కూర్చుని నా వైపు చేతులు చాచింది. నే వెళ్లి తన ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని పడుకుని "నా లెటర్ ఏదీ" అనడిగాను.

తను నేను రాసిన కథను తీసుకుని "నువ్వు ఫీలవ్వనంటే ఇస్తాను" అంది స్కూల్లో తప్పుచేసిన పిల్లలా మొహం పెట్టి.

"ఏం రాయలేనా?" చిన్నగా అరిచాను నేను కష్టపడి రాసిన కథను తల్చు కుంటూ.

"రాసాను. కానీ రాయనట్టే. ఎందుకంటే..." అని ఏదో చెప్పబోతోంటే "సరే... ఏదో ఒకటి ముందు ఇప్పు" అని తన పేపర్ తీసుకున్నాను.

శారద నా కథ వదనడం మొదలుపెట్టింది. నాకేమో ఇలా రాసింది.

"నువ్వు నేను ఒకవైన తర్వాత జీవితం రెండయ్యింది. అందుకో ఒకటి కలయిక... రెండోది విరహం" ఈ రెండు లైట్ల అద్భుతమైన వ్యక్తికరణ ఒక పెద్ద ఉత్తరం కన్నా ఎక్కువే అను కుంటూ కథ వదులుతున్న తన ముక్కు పట్టుకుని అడిగాను.

"పెళ్ళైన తర్వాత మనం దూరంగా ఉన్నదే లేదు కదా మరి ఈ విరహం ఏంటి?" "తమరు ఆఫీసుకు వెళ్లి వచ్చేంతవరకూ రోజుకి పది గంటలు విరహం కాక మరేంటి మైడియర్ క్యుపిడ్"

తన చేతుల్లోని నా కథను తీసి పక్కన పెట్టి తనని దగ్గరగా తీసుకున్నాను. ప్రేమ వర్షపు తుంపరలా మత్తుగా కమ్ముతోంటే ఆమెతో అన్నాను- "థాంక్స్ ఎలాల్ ఫర్ లవింగ్ మీ దిస్ మచ్". ఆమె "వెల్ కమ్" అని చిలిపిగా నవ్వింది.

